

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

25 ноември 2021 година *

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Производство по несъстоятелност — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Членове 4 и 28 — Член 32, параграф 2 — Срок за предявяване на вземания в производство по несъстоятелност — Предявяване на вземания в провеждано в държава членка вторично производство по несъстоятелност от синдика по провеждано в друга държава членка главно производство по несъстоятелност — Краен срок, предвиден в правото на държавата на откриване на вторичното производство по несъстоятелност“

По дело C-25/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от *Višje sodišče v Ljubljani* (Апелативен съд Любляна, Словения) с акт от 18 декември 2019 г., постъпил в Съда на 20 януари 2020 г., в рамките на производството, образувано по искане на:

НК, в качеството му на синдик на **Alpine BAU GmbH**

при участието на:

Alpine BAU GmbH, Залцбург — клон Целъе — в несъстоятелност,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: К. Jürimäe (докладчик), председател на трети състав, изпълняващ функцията на председател на девети състав, S. Rodin и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за НК, в качеството му на синдик в производството по несъстоятелност на Alpine BAU GmbH, от L. T. Štruc, odvetnica,
- за Alpine BAU GmbH, Залцбург — клон Целъе — в несъстоятелност, от V. Sodja, odvetnica,

* Език на производството: словенски.

- за словенското правителство, от V. Klemenc, в качеството на представител,
- за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от M. Kosjan и M. Wilderspin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 май 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 32, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143).
- 2 Запитването е отправено в рамките на производство, образувано по искане на НК в качеството му на синдик по главното производство по несъстоятелност на Alpine BAU GmbH, установено в Австрия дружество, срещу определението на Okrožno sodišče v Celju (Окръжен съд Целъе, Словения), с което поради просрочие е отхвърлено искането му за предявяване на вземания в Словения вследствие на образуването на вторично производство по несъстоятелност в тази друга държава членка.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 6 и 19—23 от Регламент № 1346/2000 предвиждат:
 - „(6) Съгласно принципа на пропорционалността настоящият регламент следва да се сведе до разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и вземането на решения, които пряко произтичат от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Настоящият регламент следва също да съдържа разпоредби относно признаването на тези решения и приложимото право, които също съблюдават този принцип.

[...]

- (19) Вторичното производство по несъстоятелност може освен да защитава местни интереси, да служи и за други цели. Например, в случай че имуществото на длъжника е прекалено сложно за цялостно управление или когато разликите между съответните правни системи са толкова големи, че могат да произтичат трудности от разширяването на действието на закона на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, до другите държави, в които се намира

имущество на длъжника. По тази причина [синдикът] по главното производство може да поиска образуването на вторично производство в интерес на ефективното управление на имуществото.

- (20) Главното и вторичните производства по несъстоятелност могат да допринесат за ефективното осребряване на масата на несъстоятелността на неплатежоспособния длъжник, само ако всички текущи паралелни производства са координирани. Главното условие тук е тясното сътрудничество между различните [синдици], което трябва да включва по-специално достатъчен обмен на информация. За да се гарантира господстващата роля на главното производство по несъстоятелност, на [синдика] по това производство следва да бъдат предоставени широки възможности да влияе върху висящите по същото време вторични производства. Например, той следва да може да предложи план за оздравяване или предпазен конкордат [...], или да поиска спиране на осребряването на масата на несъстоятелността във вторичното производство.
- (21) Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище [...] се намират в Общността, има право да предяви вземанията си срещу имуществото на длъжника във всяко [висящо] производство по несъстоятелност в рамките на Общността. Това следва да се прилага и за данъчните и социално-осигурителните органи. Въпреки това, с цел равнопоставеност между кредиторите трябва да се съгласува разпределението на приходите от осребряването на имуществото. Всеки кредитор трябва да може да запази това, което е получил вследствие на производството по несъстоятелност, но не следва да има възможност да участва в разпределението на масата на несъстоятелността, което се извършва в рамките на различно производство, докато кредиторите от един и същ ред не получат равностойна част от техните вземания.
- (22) Настоящият регламент следва да предвижда възможност за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност, които са свързани с обхвата му на приложение, както и на решенията, които се намират в пряка връзка с това производство по несъстоятелност. Автоматично признаване следва да означава, че последиците от производство, което е извършено по закона на държавата, в която е започнало производството, се признават от всички държави членки. Признаването на решенията, които са постановени от съдилища на държавите членки, следва да се основава на принципа на взаимното доверие. В това отношение основанията за непризнаване следва да се сведат до необходимия минимум. Съгласно същия принцип следва да се разрешава и всеки възникнал спор, когато съдилищата на две държави членки смятат, че е в тяхната компетентност да образуват главно производство. Решението на съда, който първи е образувал производството, следва да бъде признато във всички други държави членки, без те да имат правото да подлагат на контрол решението на този съд.
- (23) Настоящият регламент следва да създаде, в рамките на материята, която се регулира от него, [еднообразни стълкновителни норми], които да заменят, в рамките на обхвата им на приложение, националните норми на международното частно право. Доколкото не е предвидено друго, следва да се прилага законът на държавата членка, [в] която е [открито] производството (*lex concursus*). [Тази стълкновителна правна уредба] следва да се прилага по еднакъв начин както към главното производство,

така и към [местните] производства. Lex concursus определя всички последици от производството по несъстоятелност, процесуални и материални, спрямо заинтересованите лица и съответните правоотношения. Този закон урежда всички условия за образуването, провеждането и приключването на производството по несъстоятелност“.

4 Озаглавеният „Международна компетентност“ член 3 от този регламент гласи:

„1. Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност. За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презумира за център на основните интереси до доказване на противното.

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава членка, съдилищата на друга държава членка са компетентни да откриват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази държава членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано по параграф 1, всяко производството по несъстоятелност, ко[е]то е образувано впоследствие, съгласно параграф 2, е вторично производство. Това производство трябва да се извършва като производство по ликвидация.

4. Частичното производство по несъстоятелност, посочено в параграф 2, може да се образува преди образуването на главното производство по несъстоятелност по параграф 1 само в следните случаи:

а) когато не може да бъде образувано производство по несъстоятелност по параграф 1 поради условията в законодателството на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника; или

б) когато образуването на частичното производството по несъстоятелност е поискано от кредитор, чиито местоживееене, обичайно пребиваване или седалище [...] се намират в държавата членка, на чиято територия е разположено съответното предприятие или чиито вземания са възникнали във връзка с експлоатацията на това предприятие“.

5 Съгласно член 4 от същия регламент, озаглавен „Приложим закон“:

„1. Ако настоящият регламент не предвижда друго, приложимият закон към производството по несъстоятелност и последиците от него е законът на държавата членка, на чиято територия е образувано производството, наричана по-долу „държава на образуване на производството“.

2. Законът на държавата на образуване на производството определя условията на образуването, провеждането и прекратяването на производството по несъстоятелност. Той определя по-специално:

[...]

ж) [вземанията, които трябва да бъдат предявени към масата] на несъстоятелността [на длъжника] и начина на третиране на вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност;

з) предявяването, установяването и приемането на вземанията;

[...]“.

6 Член 28 от същия регламент, който се отнася до приложимото право към вторичните производства по несъстоятелност, гласи:

„Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимият закон при вторичното производство е законът на държавата членка, на чиято територия е образувано вторичното производство“.

7 Член 31 от Регламент № 1346/2000 е озаглавен „Задължение за сътрудничество и обмен на информация“ и гласи:

„1. При спазване на правилата, които ограничават разгласяването на информация, [синдикът] от главното производство и [синдиците] от вторичните производства са длъжни да се информират взаимно. Те незабавно си съобщават всяка информация, която може да бъде полезна за другото производство, по-специално относно размера на предявените вземания и установяването на вземанията, както и всички мерки, които са насочени към приключване на производството.

2. При спазване на правилата, които са приложими към всяко от производствата, [синдикът] от главното производство и [синдиците] от вторичните производства са длъжни да си сътрудничат.

3. [Синдикът] от вторичното производство своевременно дава възможност на [синдика] по главното производство да направи предложение за осребряване или всякакви начини за управление на имуществото, което е предмет на вторичното производство“.

8 Член 32 от същия регламент, озаглавен „Упражняване на правата на кредиторите“, има следния текст:

„1. Всеки кредитор може да предяви вземането си в главното производство и във всяко вторично производство.

2. [Синдиците] по главното и във всяко от вторичните производства предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство са защитени интересите на кредиторите, при спазване на правото на последните да се противопоставят или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимия закон.

3. [Синдикът] на дадено главно или вторично производство е оправомощен да участва, наравно с всеки от кредиторите, в друго производство, по-специално като взема участие в събранията на кредиторите“.

9 Съгласно член 33 от посочения регламент, озаглавен „Спиране на ликвидацията“:

„1. Съдът, който е образувал вторичното производство, спира изцяло или частично действията по осребряването по искане на [синдика] по главното производство, като си запазва възможността да поиска в този случай от [синдика] по главното производство всяка подходяща обезпечителна мярка на интересите на кредиторите от вторичното производство и на отделни групи кредитори. Искането на [синдика] по главното производство може да бъде отхвърлено само ако то очевидно не е в интерес на кредиторите по главното производство. Спирането на осребряването може да бъде постановено за максимален срок от три месеца. Спирането може съответно да бъде продължено или подновено за периоди със същата продължителност.

2. Съдът по параграф 1 отменя спирането на осребряването в следните случаи:

- по искане на [синдика] по главното производство,
- служебно, по искане на кредитор или по искане на [синдика] във вторичното производство, ако мярката изглежда необоснована, най-вече по отношение на интереса на кредиторите по главното производство или на тези по вторичното производство“.

10 Член 34 от същия регламент, който се отнася до „Мерки[те] за прекратяване на вторичното производство по несъстоятелност“, гласи:

„1. Когато приложимият закон към вторичното производство предвижда възможността това производство да бъде прекратено без ликвидация, а чрез план за оздравяване, с конкордат или друга подобна мярка, [синдикът] по главното производство е оправомощен да предложи такава мярка.

Прекратяването на вторичното производство с мярката, посочена в първа алинея, става окончателно само със съгласието на [синдика] по главното производство или при липса на съгласие от негова страна, когато предложената мярка не накърнява финансовите интереси на кредиторите в главното производство.

2. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, като например отлагане на плащането или опрощаване на дълга, което произтича от мярката, посочена в параграф 1, предложено във вторично производство, може да се прилага към имущество на длъжника, което не е включено в това производство само със съгласието на всички заинтересовани кредитори.

3. По време на спирането на действията по осребряването, което е постановено съгласно член 33, единствено [синдикът] по главното производство или длъжникът, с негово съгласие, може да предложи във вторичното производство мерките по параграф 1 от настоящия член; други предложения за подобна мярка не могат да бъде подлагани на гласуване, нито да бъдат одобрени“.

11 Регламент № 1346/2000 е отменен с Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 2015 г., стр. 19). По силата на член 84, параграф 2 от този регламент обаче Регламент № 1346/2000 остава приложим *ratione temporis* към разглежданите в главното производство производства по несъстоятелност.

Националното право

Словенското право

- 12 Член 59, параграф 2 от Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem préeenju (Закон за финансовите операции, производството по несъстоятелност и за принудителната ликвидация, Uradni list RS, бр. 126/2007) в редакцията му, приложима към главното производство (наричан по-нататък „ZFPIPP“), предвижда, че кредиторът трябва да предяви към масата на несъстоятелността вземанията си срещу неплатежоспособния длъжник, в срок от три месеца от датата на публикуване на известието за откриване на такова производство, освен ако не е предвидено друго в параграфи 3 и 4 от същия член.
- 13 В съответствие с член 298, параграф 1 от ZFPIPP, ако вземането е обезпечено с право на предпочитително удовлетворение, кредиторът е длъжен да предяви към масата на несъстоятелността, в предвидения за предявяване на обезпеченото вземане срок, и привилегията, освен ако не е предвидено друго в член 281, параграф 1 или в член 282, параграф 2 от ZFPIPP.
- 14 Член 296, параграф 5 от ZFPIPP предвижда, че ако кредитор пропусне срока за предявяване на вземането си, то се погасява по отношение на длъжника по несъстоятелността и компетентният съд отхвърля като просрочено искането, с което е предявено вземането. Също така от член 298, параграф 5 от ZFPIPP следва, че ако кредиторът не спази срока за предявяване на правото на предпочитително удовлетворение, това право се погасява.

Австрийското право

- 15 Член 107, параграф 1 от Insolvenzordnung (Закон за несъстоятелността) предвижда, че за вземанията, които са предявени след изтичането на срока за предявяване на вземанията и не са разгледани в общото съдебно заседание за установяване на пасивите, се насрочва специално съдебно заседание за установяване на съществуването на задължения. Не се вземат предвид вземанията, които са предявени по-малко от 14 дни преди съдебното заседание за разглеждане на окончателното състояние на пасивите.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 16 С определение на Handelsgericht Wien (Търговски съд Виена, Австрия) от 19 юни 2013 г. по отношение на Alpine BAU е открито производство по несъстоятелност и НК е назначен за негов синдик. Както е видно от определението на тази юрисдикция от 5 юли 2013 г., става въпрос за главно производство по несъстоятелност по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000.
- 17 По искане на НК с решение от 9 август 2013 г. Okrožno sodišče v Celju (Окръжен съд Целъе) образува вторично производство по несъстоятелност по отношение на Alpine BAU GmbH, Залцбург — клон Целъе (наричано по-нататък „Alpine BAU Словения“).

- 18 С известие, публикувано същия ден на уебсайта на Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence et storitve (Агенция на Република Словения за публичните регистри и услуги), Okrožno sodišče v Celju (Окръжен съд Целъе) уведомява кредиторите и синдиците по другите свързани производства по несъстоятелност, че съгласно член 32 от Регламент № 1346/2000 имат право да предявят в откритото в Словения вторично производство вземанията от основното производство и от другите вторични производства, и за тази цел определя срок от три месеца, считано от датата на публикуване на това известие, който е изтекъл на 11 ноември 2013 г.
- 19 При това публикуване посочената юрисдикция обръща също така внимание на кредиторите и синдиците върху факта, че ако не предявят вземанията си преди тази дата, те ще се погасят по отношение на неплатежоспособния длъжник в това вторично производство и че тя ще отхвърли искането им, с което са предявили вземанията си, в съответствие с член 296, параграф 5 или член 298, параграф 5 от ZFPPIPP.
- 20 На 30 януари 2018 г. НК подава до Okrožno sodišče v Celju (Окръжен съд Целъе) искане, с което предявява вземания от основното производство във вторичното производство по несъстоятелност съгласно член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000. С определение от 5 юли 2019 г. този съд отхвърля посоченото искане като просрочено въз основа на член 296, параграф 5 от ZFPPIPP.
- 21 НК обжалва това определение пред запитващата юрисдикция Višje sodišče v Ljubljani (Апелативен съд Любляна, Словения). Той счита, че член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 установява „специално право“ в полза на синдика по главното производство по несъстоятелност, което е непознато в словенското право. Това специално право му давало право да предявява вземания от главното производство в което и да е вторично производство по несъстоятелност, без да му е определен никакъв срок, за да направи това. Според НК прилагането на такъв срок на практика би довело до лишаването му от правото, предвидено в член 32, параграф 2 от този регламент, доколкото му е било невъзможно да предяви в предвидения от словенското законодателство тримесечен срок вземания, които все още не са били предявени или признати в друга държава членка.
- 22 НК уточнява, че несъстоятелността на Alpine BAU е сред най-съществените в Австрия и че производството по ликвидация е продължило няколко години, като последното съдебно заседание е проведено на 2 октомври 2018 г. За целите на ефективното му прилагане обаче член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 изисквал синдикът по главно производство по несъстоятелност с такъв мащаб да не бъде подчинен на строго определен срок за предявяване на вземания единствено въз основа на законодателството на държавата членка, в която е образувано вторичното производство. Така, за да се гарантира предимството на Регламент № 1346/2000, ZFPPIPP следвало да се остави без приложение.
- 23 Alpine BAU Словения обаче твърди, че съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 правото на държавата членка, на чиято територия е образувано производство по несъстоятелност, се прилага във всички случаи, освен ако в Регламент № 1346/2000 не е предвидено друго. Той обаче не съдържа нито една разпоредба, която да изключва прилагането на националното право по отношение на срока, определен във вторичното производство по несъстоятелност за предявяване на вземанията от синдика по главното производство по несъстоятелност. Освен това член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 не предвиждал никакво „специално право“ в полза на синдика по главното производство по несъстоятелност, тъй като тази разпоредба само позволявала на

посочения синдик да предяви вземанията в качеството си на законен представител на кредиторите на масата на несъстоятелността. Тълкуването, според което словенските кредитори били обвързани от строго определен срок за предявяване на вземания във вторичното производство по несъстоятелност, докато представляваните от синдик кредитори от други държави членки не били обвързани, създавало неравно третиране на тези две категории кредитори. Впрочем Alpine BAU Словения твърди, че текстът на член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 не изисква вземанията, предявени от синдика по главното производство, и тези от другите вторични производства да бъдат предварително установени и приети в тези производства.

- 24 При тези условия *Višje sodišče v Ljubljani* (Апелативен съд Любляна) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 да се тълкува в смисъл, че по отношение на предявяването на вземания във вторично производство от синдика по главното производство по несъстоятелност се прилагат разпоредбите относно сроковете за предявяване на вземанията на кредиторите и относно последиците от несвоевременното предявяване, предвидени в правото на държавата, в която се провежда вторичното производство?“.

По преюдициалния въпрос

- 25 В самото начало следва да се изтъкне, че съгласно постоянната практика на Съда, макар запитващата юрисдикция формално да е ограничила въпросите си до тълкуването на някои аспекти от правото на Съюза, това обстоятелство не е пречка Съдът да ѝ предостави всички насоки за тълкуване на правото на Съюза, които могат да бъдат полезни за решаването на делото, с което е сезирана, независимо дали тази юрисдикция е посочила съответните разпоредби във въпросите си (решение от 9 юли 2020 г., *Santen*, C-673/18, EU:C:2020:531, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 26 Ето защо следва да се приеме, че с въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 във връзка с членове 4 и 28 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че за предявяването във вторичното производство по несъстоятелност на вземания, които вече са били предявени в главното производство по несъстоятелност от синдика по последното производство, се прилагат разпоредбите относно сроковете за предявяване на вземанията и последиците от несвоевременното предявяване, предвидени в законодателството на държавата на образуване на това вторично производство.
- 27 Член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 предвижда, че синдиците по главното и вторичните производства предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство са защитени интересите на кредиторите, при спазване на правото на последните да се противопоставят или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимия закон.
- 28 Както следва от текста ѝ, тази разпоредба установява принципно задължение за синдика да предяви в другите свързани производства по несъстоятелност вземанията, вече предявени в производството по несъстоятелност, за което е бил назначен. За сметка на това

посочената разпоредба, както и останалите разпоредби на Регламент № 1346/2000 не внасят уточнения относно сроковете, уреждащи подобно предявяване на вземания, и относно последиците от евентуално несвоевременно предявяване.

- 29 При това положение следва да се отбележи, от една страна, че в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент № 1346/2000, ако този регламент не предвижда друго, приложимият закон към производството по несъстоятелност и последиците от него е законът на държавата членка, на чиято територия е образувано производството, наричана „държава на образуване на производството“. Видно от съображение 23 от този регламент, тази стълкновителна правна уредба се прилага както по отношение на главното, така и по отношение на вторичното производство (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2010 г., MG Probud Gdynia, C-444/07, EU:C:2010:24, т. 25). Член 28 от посочения регламент гласи в този смисъл, че освен ако в същия регламент не е предвидено друго, приложимият закон при вторичното производство е законът на държавата членка, на чиято територия е образувано вторичното производство.
- 30 От друга страна, член 4, параграф 2 от Регламент № 1346/2000, който уточнява обхвата на параграф 1 от този член, съдържа неизчерпателно изброяване на различните аспекти на производството, уредени от законодателството на държавата на откриване на производството, сред които в буква з) се намират по-специално правилата относно предявяването, установяването и приемането на вземанията.
- 31 Въз основа на това Съдът стига до извода, че за да се запази полезното действие на тези разпоредби, последиците от неспазването на законодателството на държавата на образуване на производството относно предявяването на вземания, и по-конкретно на предвидените в това отношение срокове, трябва също да се преценяват въз основа на посочения закон (вж. по аналогия решение от 9 ноември 2016 г., ENEFI, C-212/15, EU:C:2016:841, т. 18 и цитираната съдебна практика).
- 32 Следователно, доколкото Регламент № 1346/2000 не хармонизира сроковете за предявяване на вземанията в производствата по несъстоятелност, попадащи в неговото приложно поле, задача на всяка държава членка е да определи тези срокове в съответствие с принципа на процесуалната автономия, при условие обаче че свързаните с тях правила не са по-неблагоприятни от правилата, които уреждат подобни положения във вътрешното право (принцип на равностойност) и че те не правят практически невъзможно или не затрудняват изключително упражняването на правата, предоставяни от правото на Съюза (принцип на ефективност) (вж. в този смисъл решение от 9 ноември 2016 г., ENEFI, C-212/15, EU:C:2016:841, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 33 По-специално съгласно член 32, параграф 2 от този регламент сроковете за предявяване във вторично производство по несъстоятелност на вземания, предявени в свързано с него производство по несъстоятелност, открито в друга държава членка от синдика по последното производство, се уреждат от законодателството на държавата на образуване на това вторично производство, при условие че се спазват принципите на равностойност и ефективност, посочени в предходната точка.
- 34 В настоящия случай НК, синдик по главното производство по несъстоятелност, поддържа по същество, че тази разпоредба би трябвало да се тълкува в смисъл, че предоставя на синдика по главното производство „специално право“ да предявява в рамките на вторичното производство по несъстоятелност вземанията, вече предявени в главното

производство, за което е бил назначен, без да е обвързан от сроковете за предявяване на вземанията, предвидени в закона на държавата на образуване на вторичното производство. Това специално право било обосновано от задължението на този синдик да изчака установяването и приемането на вземанията в главното производство по несъстоятелност, преди да ги предяви във вторично производство.

- 35 Наистина синдикът по главното производство има някои прерогативи, които му дават възможност да влияе на вторичното производство по несъстоятелност, така че то да не излага на опасност предпазната цел на главното производство. Така по силата на член 33, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 той може да поиска спиране на действията по осребряването, наистина за максимален срок от три месеца, който обаче може да бъде продължен или подновен за периоди със същата продължителност. В съответствие с член 34, параграф 1 от този регламент синдикът по главното производство може също да предложи вторичното производство да приключи с план за оздравяване, конкордат или друга подобна мярка. През периода на спиране на производството, предвиден в член 33, параграф 1 от посочения регламент, само синдикът по главното производство или длъжникът, с негово съгласие, могат по силата на посочения член 34, параграф 3 да направят такова предложение (решение от 22 ноември 2012 г., *Bank Handlowy и Adamiak*, C-116/11, EU:C:2012:739, т. 61).
- 36 Освен това следва да се отбележи, че по силата на утвърдения в член 4, параграф 3 ДЕС принцип на лоялното сътрудничество, когато прилага тези разпоредби, компетентната да образува вторично производство по несъстоятелност юрисдикция трябва да вземе предвид целите на главното производство и да се съобрази със структурата на Регламент № 1346/2000, който, както следва по-специално от съображение 20 от него, цели да гарантира ефикасно и ефективно функциониране на трансграничните производства по несъстоятелност чрез задължително координиране на главното и вторичното производство, гарантиращо предимството на главното производство (решение от 22 ноември 2012 г., *Bank Handlowy и Adamiak*, C-116/11, EU:C:2012:739, т. 62).
- 37 При все това синдикът по главното производство по несъстоятелност не може въз основа на член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 да се освободи от сроковете за предявяване на вземанията, определени в законодателството на държавата на образуване на вторичното производство, в което той предявява вземанията, вече предявени в главното производство, за което е бил назначен.
- 38 Всъщност следва да се припомни, че Регламент № 1346/2000 се основава на принципа на равно третиране на кредиторите, който *mutatis mutandis* стои в основата на всяко производство по несъстоятелност (вж. в този смисъл решение от 6 юни 2018 г., *Tarragó da Silveira*, C-250/17, EU:C:2018:398, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 39 След като в рамките на член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 синдиците действат от името и за сметка на кредиторите, тази разпоредба не може да се тълкува в смисъл, че тези синдици могат да се освободят от законодателството на държавата по откриване на производството, уреждащо сроковете за предявяване на тези вземания, при положение че кредиторите, действащи от свое име и за своя сметка, не могат да направят това. Ако случаят беше такъв, последните кредитори биха били поставени в по-неблагоприятно положение в сравнение с кредиторите, чиито вземания са предявени от синдика в друго свързано производство.

- 40 Така кредиторите, които действат от свое име и за своя сметка, не само биха били длъжни да спазват сроковете за предявяване на вземанията си, но и в случай на несвоевременно предявяване би трябвало да търпят последиците, предвидени в закона на държавата на образуване на производството, докато кредиторите, представлявани от синдик в друго свързано производство, биха се ползвали от пълна липса на преклузивен срок и биха избегнали всякакви последици от предявяване на вземанията след изтичане на срока. Има опасност подобно неравно третиране да доведе до необосновано накърняване на правата на категория кредиторите.
- 41 При всички положения, противно на поддържаното от НК в писменото му становище, член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 не може да се тълкува в смисъл, че синдикът по главното производство по несъстоятелност трябва да чака вземанията, които възнамерява да предяви във вторичното производство, да бъдат установени и приети в главното производство, преди да може да ги предяви във вторичното производство. Всъщност, както следва от точки 28 и 29 от настоящото решение, съгласно член 4, параграф 2, буква з) от този регламент установяването и приемането на вземанията се уреждат от законодателството на държавата на откриване на производството. Поради това синдикът по вторичното производство трябва да установи с оглед на правото на държавата на образуване на това вторично производство дали така предявените вземания могат да бъдат приети. Фактът, че синдикът по главното производство е установил вземанията от гледна точка на приложимото към главното производство право, а priori не е релевантен за установяването на същите вземания, предявени във вторичното производство.
- 42 От всички изложени по-горе съображения следва, че на поставения въпрос трябва да се отговори, че член 32, параграф 2 от Регламент № 1346/2000 във връзка с членове 4 и 28 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че за предявяването във вторично производство по несъстоятелност на вземания, които вече са били предявени в главното производство по несъстоятелност от синдика по последното производство, се прилагат разпоредбите относно сроковете за предявяване на вземанията и последиците от несвоевременното предявяване, предвидени в законодателството на държавата на образуване на това вторично производство.

По съдебните разноски

- 43 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

Член 32, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност във връзка с членове 4 и 28 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че за предявяването във вторично производство по несъстоятелност на вземания, които вече са били предявени в главното производство по несъстоятелност от синдика по последното производство, се прилагат разпоредбите относно сроковете за предявяване на вземания и

последните от несвоевременното предявяване, предвидени в законодателството на държавата на образуване на това вторично производство.

Подписи